

ಚಿಕ್ಕದುಗ್ರ ಸುತ್ತಿನ ಮ್ಯಾಸಚೆಡರು, ಕಾಡುಗೋಲ್ಲರ ಹಟ್ಟಿಗಳ ರಚನೆಯೇ ಹಾಗಿದ್ದಿತು. ಆ ಬೇಲಿಯ ಒಳಗೆ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸುತ್ತಿನ ಮುಖ್ಯ ಬೇಲಿ ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ದೇವರುಗಳು ಎತ್ತಿಪ್ಪ, ಪಾತಪ್ಪ, ಕೃತಪ್ಪ, ಜುಂಜಪ್ಪ, ಸಿರಿಯಣ್ಣ, ಎರುಪ್ಪ ಇದ್ದವು. ಇಡೀ ಹಟ್ಟಿ ಸ್ವಾಜ್ಞವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಟ್ಟಿಯ ಮಥ್ಯ ನೀರಿನ ಬಾವೆ.

ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರ ಯವರು ಹಟ್ಟಿಯ ಒಳಗೆ ನಗಿದ್ದೇ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನ ಚೆಕ್ಕು ಬಾ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಬಾ ಎನ್ನತ್ತೆಲ್ಲಡಿದರು. ಚಿಕ್ಕದುಗ್ರ ಕೀರ್ಮೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯ ತಿಪ್ಪೆಣ್ಣಾಮಿಯ ನಾಯಕನಹಟ್ಟಿಯ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತ ಕಿರಿಯರು ಹಿರಿಯರನ್ನ ಯಾವುದೇ ಜಾತಿಮತ ಕುಲಗೋತ್ತಾವಾಗಲಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಎಂದೇ ಸಂಯೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಖ್ಯ ಮರಾದರೂ ಅಂತೆಯೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳನ್ನು ಬಂಧುವಾಡಕದಿಂದ ಕರೆದವರು ನನ್ನನ್ನು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತೇವಿದರು. ಸಿರಿಯಣ್ಣ ಯಂತೂ ಇವರು ಯಾರು ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಪ್ರಾಂತಿ ಹಾಕವೇ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಮುಲಿಗೆಯಾಭಾವಾ ಎಂದಇಂ. ಸಿರಿಯಣ್ಣ ಯದು ಮುಗ್ಗಭಾವ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಅಂತೆಯೇ ಮಾತಾಪುತ್ತಿದ್ದಳು. ಯಾವುದೇನೂ ಪಟ್ಟಣಿದ ಹೊರಟು ಬಂದ ನಾನು ಅವರ ಆಚಾರ ವಿಕಾರ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಆಚರಣಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಧಕ್ಕ ತರುತ್ತೇನೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿರುಬಹುದೇನಿಸಿತು.

ಸಿರಿಯಣ್ಣ ಯನ್ನು ಬೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಆಗೇ ವಯಸ್ಸು ಅರವತ್ತರ ಆಸುಪಾಸು. ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗಿತ್ತು. ಗಂಡ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾನೂ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಿರಿಯಣ್ಣ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಯುಗಾದಿಯ ಸಂಭೂತವಾದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಗುಡಿಯ ಒಳ ಇದ್ದ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಭಜನೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಂದರ, ಕನಕದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳೂ, ತತ್ತ್ವಪದಗಳು, ಶೃಂಗಾರ ಪದಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಒಷ್ಣನ ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದ, ಅಕ್ಕರವಂತರ, ವಿದ್ಯಾಧಂತರ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲದ ಈ ಪುದೇಶ್ವರೇ ಕೀರ್ತನೆಗಳು, ತತ್ತ್ವಪದಗಳು ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿದವೇ ಪರಮಾಶ್ಚಯ್ಯ. ತಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಕನಾರ್ಕಿಕಡಿದಾದ್ಯಂತ ಕೀರ್ತನಾಕಾರರೇ ತಾಳಂಬಾರಿ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿಕೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲೋಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ, ಹಟ್ಟಿಗೆ ಹಬ್ಬಿರಬೇಕು. ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತ, ಶಿವಪುರಾಣಗಳ ಬಯಲಾಟಪಿದ್ದಂತೆ. ಒಂದು ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಯಲಾಟ ಆಡಿದರೆ ಅದೇ ಆಟವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಉರಿನಲ್ಲಿ ಆಡಿದಂತೆ. ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ಈ ಭಜನೆಯ ಪದಗಳು ಈ ಹಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಜನಪದ ಕಥನಗೀತಗಳು, ಕಥೆಗಳು, ಬಿಬ್ರ ಬಾಯಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ದ್ವಾಗಿನಿಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳೂ ಕೂಡ ಜನಪದ ಮೌಲ್ಯಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿ ಹರಡಿರಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಗಳ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿ ಪಣಗಳು ಜನಪದವೇ, ಕೀರ್ತನೆಯೇ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಇತ್ಯಾದಿ ಪುರಾಣಗಳೇ ಆಗಿದ್ದವು ಎಂದು ನನಗೆ ಅಮೇಲಾಮೇಲೆ ಅನಿಸಿತು. ಈ ಬಗೆಯು ಹಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯ ನಿರುಮ್ಮೆ ಜೀವನ ಕುತೂಹಲಕರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಸಿರಿಯಣ್ಣ ಯಂತೆಯೇ ಅನೇಕಾನೇಕರು ಆ ಹಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿಮತ ಕುಲಗೋತ್ತ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಸರಳ ಜೀವನದ ನಡುವೆಯೇ ಅವರಿಗೇ ತೋಂದರೆ ಕೊಡುವ ಹಲವು ಹತ್ತು ಮೂರಣನಿಂಬಿಕೆಗಳಿದ್ದವು.

ಹೇನ್ನೊಮಕ್ಕಳು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ತಮ್ಮ ಮುತುಚಕ್ಕದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಟ್ಟಿಯ ಹೋರಿಸಿ